

bevisning om denne Sag. Det er af en æret Rigsdagsmand blevet fremhævet, at det skulde være betænkeligt at beraabe sig paa Renunciationsacterne. Dette er aldeles urigtigt; fordi Rigsdagen i sit Samtykke beraaber sig paa Renunciationsacterne, derfor blive disse ikke den rettlige Grundvold. For Europa vil det Kgl. Budskab og Londonertractaten afgive det rettlige Grundlag, hvorfra det betragter denne Sag, og for Ministeriet er vort givne Samtykke det rettlige Grundlag, men dette udelukker paa ingen Maade, at vi, idet vi give vort Samtykke, ogsaa tage Hensyn til de Motiver og de Omstændigheder, der gjøre, at vi søle os opfordrede til at give vort Samtykke. En æret Rigsdagsmand har stillet adskillige Ændringsforslag til det af os gjorte Hovedforslag. Jeg anerkjender med Paaskjønelse disse stillede Ændringsforslag. De vise, at den ærede Rigsdagsmand virkelig har en alvorlig Billie med Hensyn til Gjennemførelsen af Arvesagen, at han har en saa alvorlig Billie, at han foretrækker Arvesagens Gjennemførelse for en eller anden bestemt Form for dens Gjennemførelse. Der er kun saa Mand, troer jeg, med hvem dette er Tilfældet. Jeg skal tiltræde de fleste af de af den ærede Rigsdagsmand stillede Ændringsforslag. Kun med Hensyn til det under Nr. 5 har jeg nogen Betænkelighed.

Forslagsstillernes Mening er, som allerede udviklet, at de ansee det for ønskeligt, at det udtales, at Reaunionen mellem de til Kronen hørende Lande er evig bestaaende, at denne Reaunion ikke kan svækkes ved nogen som helst Reservation, men at Spørgsmaalet derimod bliver, om den Landsdeel, med Hensyn til hvilken Reservationen er gjort, hører til Kronen eller ikke. Det Spørgsmaal har man ladet aabent. Det, man ønsker at udtale, det er, at de Lande, som virkelig høre til Kronen, for evig Tid ere forbundne med hverandre, hvorledes det end maatte gaae, selv hvis den russiske Reservation skulde komme til Anvendelse. — Det er muligt, og jeg troer det selv, at flere af de Bemærkninger, som den ærede Ændringsforslagsstiller har gjort, have stor Bægt. Hvis disse Ændringsfor-

slag skulde gaae igjennem, saa tvivler jeg ikke om, at Forslagsstillerne ville være betænkte paa, hvorledes de dog kunne faae den Tanke, som vistnok Alle, endog Ministeriet, billige, ind i Forslaget. Hvis derimod Ændringsforslagene forkastes, da ville Forslagsstillerne vistnok ligeledes være betænkte paa, hvorledes de af den ærede Ændringsforslagsstiller foreslaaede Forandringer kunne tages til Følge. — Der er en æret Rigsdagsmand, der har talt om det Parlamentariske. Han mener, at det Parlamentariske var at stemme for det Forslag, man syntes bedst om, men det troer jeg ikke. En anden æret Rigsdagsmand, den næstsidste ærede Taler før mig, har allerede gjort opmærksom paa disse $\frac{3}{4}$ Stemmer; — Betydningen af Bestemmelsen om disse $\frac{3}{4}$ Stemmer er den, at Regjeringen ikke leifindigt skal komme med saadanne vigtige Forslag, at den skal være sikker paa at have en Majoritet, inden den kommer med saadanne Forslag (Hør!). Niemedet med Grundlovens Bestemmelse om disse $\frac{3}{4}$ Stemmer er at fremkalde en moden og omhyggelig Overveelse hos Ministeriet om, hvorvidt det kunde gennemføre en saadan Sag paa den af samme foreslaaede Maade. Jeg troer, at enhver Rigsdagsmand allerede nu bør tage Hensyn til disse $\frac{3}{4}$ Stemmer. Seiersstolt og seiersglad kan man gaae ud af 2den Behandling, men man glemme ikke, at ethvert af de Re'er, man har betvunget, ved den endelige Afstemning faaer den samme Betydning som tre Ja'er (Hør!). Naar man veed, at Modstanderne vel til End ville ligge under, men at de blive stærke og mægtige i det afgjørende Dieblit, saa er det ikke befindigt, ikke allerede nu at tage Hensyn til dem (Hør!). Jeg beklager, at Ministeriet ikke har viist en større Imødekommen end skeet er (Hør!). Jeg vilde have ønsket, at Ministeriet havde udtalt sig paa samme Maade som den Rigsdagsmand, der har stillet flere forskellige Ændringsforslag til Hovedforslaget under Nr. 2. Det vilde ikke have luffet Døren, det vilde ikke have spærret Udveien, det vilde have ladet Muligheden til at komme overeens staae aaben. Ministeriet kan ikke overse Stillingens Banfælgelighed; men Ministeriet sætter større Pris paa en